

Gostovanje predstave Karlovačke gimnazije u Narodnom pozorištu u Somboru

Karlovački Marko Kraljević posetio Sombor

Predstava „Znači Marko, kao Kraljević“ oduševila somborske srednjoškolce

Premijera predstave „Znači Marko, kao Kraljević“ bila je 7. marta na pozornici Studio 99, Narodnog pozorišta u Somboru, u dva izvođenja (16h i 18h). Nastala je po tekstu Milana Markovića, a režiju je potpisao Nebojša Pajić, profesor engleskog jezika ove škole. Glumci su učenici Karlovačke gimnazije, a muzičke numere izvodi sjajni školski hor. Nedelju dana ranije, 1. marta, profesorica srpskog jezika, dr Jovana Reba, producentkinja predstave, posetila je Gimnaziju „Veljko Petrović“ i našim učenicima i profesorima promovisala rad na ovom projektu.

Pred prvo izvođenje predstave, razgovarali smo sa dr Ivanom Rebom i Nebojšom Pajićem, kao i sa učenicima: Nikolom Lakatošem, Janom Janković, Markom Paunovićem i Mihajlom Kovačem.

Zbog čega ste odabrali Sombor za mesto Vaše premijere?

- Sombor smo odabrali zbog toga što je jedna od retkih poslednjih oaza kulture u Vojvodini i mi ga smatramo izuzetno kulturnim mestom i pre svega, prelepim gradom - započeo je razgovor Nebojša Pajić.

Kada i kako je nastala ideja za realizaciju ovog projekta?

- Ideja za realizaciju projekta nastala je početkom školske godine – nastavlja razgovor Pajić. Postavili smo plakat u školi i bilo je dosta prijavljenih učenika. Inače ovu predstavu želim da radim već desetak godina, ali nikako se nije pronalazila ekipa koja je dovoljno zrela i koja bi preuzela odgovornost.

Sa kojim poteškoćama ste se susretali tokom rada na predstavi?

- Ovu predstavu radimo već šest meseci, subotom. Fascinirani smo činjenicom da su đaci redovno dolazili. Naša škola je u Karlovcima, do tamo moramo menjati dva prevoza... Međutim, to nije sprečavalo dvadeset mladih ljudi da dolaze, da rade, da se trude, da uče tekst, da trpe nas i da mi trpimo njih... Ta neverovatna posvećenost i motivacija me i dandanas oduševljava – objašnjava dr Jovana Reba. Takođe me oduševljava i činjenica dasu se neki menjali tokom ovih šest meseci, sazrevali i naravno, koliko smo svi mi uživali. Poteškoće su očekivane: sve je trebalo uklopiti sa svakodnevnim životom jednog gimnazijalca. Poslednjih dana radili smo subotom, prosečno oko devet sati dnevno. Na svu sreću, u susret su nam izašle naše kolege i direktor, pa smo između časova uvežbavali. Smatram da je u većini škola sa mnoštvom darovite dece zapravo problem nedostatak vremena.

Šta je lepo doneo rad na predstavi?

- Jednu radost. Srećna sam od momenta kada uđem na probu, pa sve dok se ona ne završi. Svi se osećamo neverovatno živim... Bude tu svega, raznih emocija. – govori dr Reba - Posvađamo se, pošizimo, rastužimo, ali sve to je iskrenije od bilo čega što radimo... Magično je!

- Dobije se instant povratna informacija, kada vidiš da je ono što si radio da je bilo dobro- nadovezuje se Pajić.

Kako je regovala okolina na Vaš rad?

Reba ističe da su imali ogromnu podršku od svih.

Imate li tremu?

- Naravno, čak i veću nego učenici. Osećamo se odgovorno za svaku osobu na sceni – iskrena je Reba.

Možete li nam reći nešto više o predstavi? Koji je njen glavni motiv i poruka? Ko ju je pisao?

- Predstava je teška. Bavi se rasizmom, problemima mladih ljudi koji ne mogu da se snađu i traže zajedništvo u nekim sredinama koje ne bi trebalo da postoje. Pisao ju je Milan Marković. Mi smo je donekle adaptirali, skratili i uredili – objašnjava Nebojša Pajić.

- Govori o mržnji, a opet, kroz mržnju koju oni prikazuju, budi najlepša osećanja i prikazuje čežnju za ljubavlju i želju za prihvatanjem – pojašnjava dr Jovana Reba.

Razgovor je dalje nastavljen sa učenicima, glumcima u predstavi.

Koji su utisci o Somboru?

- Sombor je mnogo lep grad i sigurna sam da ću opet doći ovde.-kaže Jana Janković.

Mihajlo Kovač dodaje: -Divan grad. Centar je prelep i hrana je dobra. Pozorište je divno.

Kakva je bila atmosfera na putu i imate li tremu?

- Atmosfera u autobusu bila je veoma opuštena, osećali smo se kao da smo išli na ekskurziju. Hvata nas nervoza, pomalo,-uključuje se u razgovor Nikola Lakatoš, fotograf predstave.

- Pevajuća atmosfera. Malo sam pukao glas... Imam tremu, jako veliku- dodaje Kovač.

- Atmosfera je bila divna. Pevali smo, igrali karte.Svi su uzbuđeni. Ima treme, ali pozitivne. Vežbali smo mnogo i osećamo se spremno- objašnjava Marko Paunović.

Želite li da se bavite profesionalno glumom ili je to samo hobi?

- Da, definitivno. To mi je najveći san. – siguran je Mihajlo Kovač.

- Gledam na to kao na neki san koji imaš, ali znaš da se neće ostvariti. – nastavlja Jana Janković - Tako da, realino gledano, ne, ali jako je zanimljivo i kada bih imala priliku, volela bih da se bavim glumom.

Za Marka Paunovića je gluma samo hobi.

Kako su protekle probe i da li ste imali poteškoća sa učenjem teksta?

- Bilo je dosta poteškoća i dosta se menjalo - iskren je Kovač - Probe su bile zaista naporne. Zbog mene stalno ponavljamo... Saosećam se sa likom i tekst mi nije bio problem.

Šta lepo je doneo rad na predstavi?

Prijateljstvo. Oslobodili smo se nekih nesigurnosti, zbližili smo se sa nekim ljudima i nove šanse su nam date – gotovo jednoglasno su odgovorili.

Kako je reagovala okolinana Vaš rad?

Za sada smo predstavu izvodili samo pred razredom. Reakcija je bila pozitivna. Pred publikom još nismo, ali nadamo se istoj reakciji –zaključuju razgovor mladi glumci.

Želimo vam mnogo sreće i uspeha!

Razgovor vodile članice Novinarske sekcije Gimnazije „Veljko Petrović“ : Tijana Filipović i Ilijana Rajinović

